

rijm

By fightgirl91

Submitted: October 17, 2005

Updated: October 17, 2005

Provided by Fanart Central.

<http://www.fanart-central.net/stories/user/fightgirl91/21803/rijm>

Chapter 1 - rijm

2

1 - rijm

Gepaard rijm=

De traan in de sterren

De nacht brak aan

Ze voelde de zonnestrallen omlaag gaan

De sterren kwamen in de hemel te staan
En als je goed keek zag je de maan.
Ze staaarde naar de mooie hemel die kwam
Daarvan had ze iets raars een dwang
Ze wist niet waarom ze het wilde
Ze voelde dat ze rilde
De sterren hielden haar in de gaten
Ze was helemaal verlaten
Niemand die naar haar opkeek
Terwijl ze toch zo gelukkig leek
Geen een traan ooit gelaten
Ze was zo gelukkig alleen
Je zult niet geloven dat ik dat meen
Maar ze keek nooit naar andere
Dan zal ze ook meteen veranderen
Als ze wist hoe alleen ze was
Dat was iets wat ze in de sterren las
Maar nu is ze een mooie ster
Die in de hemel hangt heel ver
Ze rust met een grote glimlach
Tot op de laatste dag

Emmy,

Alleen op de aarde

Dagen lijken voorbij te gaan met alleen pijn,

Je voelt je elke dag even klein,

De wereld is te groot voor jou,

Zo groot dat je verdwalen zou,

Bomen lijken de hemel te rijken,

En water zover je kunt kijken,

Je vraagt je af hoe groot het universum wel moet zijn,

Daarin voelt zelfs de aarde zich te klein,

Maar je moet nu eens goed dit gedicht lezen,

Nou met veel vrienden om je heen hoef je niet voor deze gedachten te vrezen,

Vrienden als die er zijn,

Lijkt zelfs deze aarde te klein,

Emmy,

Gekruist rijm=

Zo vrij als een vogel

Ze liep over het strand,

Vogels vlogen boven in de lucht,

Ze reikte naar de hemel met haar hand,

Ze wilde vrij en niet op de vlucht,

Ze had te veel zorgen,

Waarom kon ze niet gewoon haar zelf zijn?,

En waarom hield ze alles voor de buitenwereld verborgen?,

Ze had alleen maar pijn,

Ze deed haar ogen dicht om even rust te hebben,

Niet aan problemen te denken,

Ze voelde de gedachtes wegebber,

Er was iets wat god haar wilde schenken,

Ze deed haar ogen open,
De wereld leek zo klein,
Ze hoefde nooit meer weg te lopen,
Want nu voelde ze zich fijn,
En ze kon niet om een beter leven hopen,
Ze was nu een vogel zo vrij,
Ze kon haar vleugels spreiden,
Ze wilde niks anders ze was zo blij,
En voelde zich over de lucht glijden,
Dit was wat ze wilde,
Emmy,

Alleen

Ik keek rond,
Er was iets dat naar me keek,
Een blik die me liet vastvriezen aan de grond,
Of zat daar iets langs de beek,
Was ik maar niet door het bos gegaan,
Dan zat ik nu al thuis lekker veilig,
Waarom heb ik me dit aangedaan,
Ik was boos op mezelf echt pijnlijk,
Maar het gevoel van de blik leek steeds dichterbij,
Het leek achter elke boom vandaan te komen,

Ik hoorde een eng geluid recht voor mij,
Daar achter die bomen,
Ik wilde er vanaf rennen,
Maar hoe kon ik hier weggkomen,
Er liep iets daar tussen die twee dennen,
Iets pakte me vast,
Ik gilte het uit,
Ik gilte zo hard het deed zeer aan men ribbenkast,
Ik voelde iets scherp in men huid,
Ik voelde de pijn,
Ik voelde alle emoties in een keer,
Ik voelde me zo klein,
Het deed overal zeer,
Ik deed mijn ogen open,
Niets. Stilte,
Emmy,

omarmend rijm=

T e veel verdriet

Haar ogen deden zeer,
Ze huilde al dagen lang,
Ze was zo bang,
Haar opa was zoon toffe peer,

Ze waren duo vrolijk,
Hoe was dit nu mogelijk,
Zonder hem was er geen leven,
Waarom moest hij haar verlaten,
Nu had ze niemand meer om tegen te praten.
Was hij maar even gebleven,
Dan had ze nog vrienden kunnen maken,
En opa wist alles van die zaken,
Daar had ze alles voor gegeven,
Ze voelde zich nu zo alleen,
Waar moest ze heen,
Ze wist geen oplossing,
Ze wilde even zeker zijn,
Of het wel nodig was die pijn,
Ze liep naar het kerkhof,
Ze zag zijn grafsteen staan,
Ze begon te graven in het licht van de maan,
En ze keek naar beneden en schrok van wat ze aantrof,
Ze schreeuwde het uit,
Emmy,

Dood door vrienden

Ze begon te lachen van plezier,

Met haar vriendinnen was het zo fijn,
Kon ze altijd maar zo gelukkig zijn,
Ze waren met vier,
Ze had niet door dat ze alleen was,
Dat iedereen haar raar vond in de klas,
Ze wist niet dat die vrienden er niet waren,
Dat ze alleen zat,
Dat ze het fout had,
Ze keek niet uit voor de gevaren,
Ze wist niet dat ze die vrienden verzon,
Als ze er achter kwam verdween haar plezier als sneeuw voor de zon,
Er kwamen steeds meer vrienden in haar hoofd,
Ze had bijna geen controle meer,
Ze had vrienden die deden haar zeer,
Ze hadden allemaal plezier beloofd,
Maar er zaten steeds meer slechten vrienden,
Dit was niet wat ze verdiende,
Ze lieten vreselijke dingen gebeuren,
Zo kwam ze aan haar einde nabij,
Ze deed gewoon alles wat de stem ook zei,
Ze wist dat ze anders toch door zouden zeuren,
Toen maakte ze de grootste fout,
Door die fout werd ze niet zo oud,
Emmy,

